
Fra: Tormod Carlsen <tormod.kristoffer.carlsen@gmail.com>
Sendt: 22. november 2021 13:19
Til: Postmottak KUD
Emne: Innspill til ordning for etablerte kompanier

Hei

har forsøkt å svare etter beste evne basert på at denne ordningen raskt medfører en slags konkurransevridning hvor prosjektbaserte produksjoner nedprioriteres til fordel for mer driftsorienterte modeller. Det er fett at det kommer en ordning for de som har stått på lenge, men det er relevant å tenke at ordningen bør operere med et skille - en del av søknaden som omhandler ønsket aktivitet (produksjoner, nyskapning osv...) og en del som handler om å svarte forpliktelser, langsiktige kontrakter, avtaler og kulturpolitiske målsetninger.

Hvordan bør en ordning utformes for å gi etablerte scenekunstkompanier mer stabilitet og forutsigbarhet?

- Ordningen bør ha en infasning og utfasningsmodell - e.g. 2 år med opptrapping, 2 år med varsel om utfasing, kutt i tilskudd, e.l.
- Den bør rettes inn mot de delene av aktiviteten som ikke er produksjonsrettet: drift (leie av lokaler, regnskap og budsjettering), produsentvirksomhet (planlegging og avtalestyring)
- Det må finnes en ryddighet omkring tildelingskriterier og prosess for både innfasing og utfasing. Kriterier for å bli vurdert og å søke må være tydelig. Beslutningsprosessen må være tydelig, hvem som har ansvaret for saksbehandling og hvordan vurderinger skjer må være transparent.

Hvordan definerer du et etablert scenekunstkompani (stikkord)?

- Må ha driftstid over minst fem år
- Må ha lengre ansettelsesforhold
- Må ha lengre økonomiske forpliktelser e.g. leiekontrakter, oppdragsavtale, spilleplaner...
- Kan ikke være knyttet til ett kunstnerskap

Hvilke inngangskriterier bør en slik ordning ha? Uthev de fire kriteriene du mener er viktigst.

- Se over...
- Mener ellers det bør stilles krav om at det innhentes vurderinger fra fagmiljø omkring relevans i form av betydning, nedslagsfelt, deres rolle som kompetanse og resursforvaltere - hva bidrar de med til

feltet av ansettelse, kunnskap. Hvilket utviklingspotensial har de i sitt miljø, lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Kanskje er det en ordning man burde innstilles til og ikke søke om?

Foruten kriterier, hva slags innretning bør en slik ordning ha? Hvordan kan sirkulasjon i ordningen sikres, bør det være en exit-dimensjon og i så fall hvordan, bør kriteriene være objektive eller kvalitative – eller begge deler, etc.

- Må ha en relevans i form av bidrag til kunst og kulturmiljøet og publikum. Bør kunne begrunnes med intern refleksjon og ekstern konsultasjon. E.g. publikumstill, kunne vise til referanser fra eksterne programører, spilleavtaler e.l.
- Må ha en viss sirkulasjon av ideer - e.g. ved å forplikte seg til å oppfylle en del kulturpolitiske målsettinger omkring inkludering, publikumsbygging e.l.
- Må ha et visst aktivitetsnivå
- Det bør skilles mellom kunstfaglige innstillinger og kulturpolitiske innstillinger. Vektfordelingen mellom de bør være 50/50.
- Kulturpolitiske hensyn e.g. bør tydelig defineres og kan som i tildelingsbrev til institusjonene være nedfelt som en egen del av kontrakten.
- Det er et spørsmål omkring salg, turnering, merkevarebygging, PR og markedsføring bør holdes utenfor denne potten for å unngå konkurransevridning - evt. at det settes begrensninger omkring dette.

Bør tildelte midler inkludere produksjonsmidler, eller bør produksjonsmidler holdes utenfor (eks at det kan søkes om midler til produksjon f.eks fra Norsk kulturråd eller andre)?

- En situasjon hvor «profesjonelle» søknadsskrivere skal jobbe i disse kompaniene og konkurrere med nye og yngre selvproduserende kunstnere er uheldig og kan fort medføre en bråstans av et progressivt kunstfelt og internasjonal relevans utover kompanier som har midler til å kjøpe seg inn i utlandet. En situasjon som medfører at disse kompaniene kun kan drifte og turnere og ikke produsere vil også være uheldig for den kunstneriske utviklingen.
- Samtidig er situasjonen vi har fått med kunstnerskapsstøtteordningen - hvor kompanier «kjøper» seg relevans, spilleplasser osv. på bekostning av prosjektfinansierte produksjoner uheldig.
- En slik ordning bør derfor fortrinnsvis tildeles aktiviteter som sikrer langsiktighet og drift, evt. aktiviteter som kommer en større del av feltet til gode gjennom rekruttering, utlån av fasiliteter e.l.

- Kort sagt: disse problemstillingene burde vært tenkt gjennom ved denne innføringen. Men man kan se for seg en løsning hvor kunstneriske ambisjoner og utviklingsmuligheter skilles fra drift og ivaretagelse av forpliktelser i en søknad. Dette bør også fremkomme i budsjetter slik at kunstneriske ambisjoner og utviklingsplaner kan vurderes separat og i en armlengde fra politiske styringer, mens drift osv. godt kan vurderes i forhold til skiftende politiske føringer i form av «internasjonal relevans», «inkludering», «barn og unge» osv... Altså at man deler søknad og bevilgning i to og at det søkes med to budsjetter - et for aktivitet og en for drift.

Det er ikke realistisk at en ordning kan gi tilskudd til alle som kvalifiserer, eller vokse i takt med behovet. Bør ordningen innrettes slik at noen få får litt høyere tilskudd eller bør avsetningen tildeles flere med noe lavere tilskudd.

- Å skape en situasjon hvor «etablerte» kompanier tildeles fordeler i konkurranse med prosjektbaserte produksjoner vil være en uheldig konkuransedrivning som skaper et mindre potent og relevant scenekunsthelt. Det vil nok være bedre å fordele midlene, men deres bidrag til resten av feltet bør så vurderes.

I lys av disse forandringene bør alle kulturrådets støtteordninger vurderes på nytt i forhold til hvilken konkurransevridning de skaper og ulike forventninger omkring hva ulike produksjoner kan og bør inneholde i forhold til videre spillemuligheter, PR og markedsføring, holde en stabil produksjon osv...

Var det jeg kom på i farten. Spent på å høre hvordan ordningen blir utformet og resten av innspillene...

Mvh.

Tormod Carlsen

www.bananaz.no

+47 99788713